

Overweging 26 maart 2016

Paaswake

Vuur, licht en water zijn wezenlijke elementen van de paaswake. Warmte, licht en water zijn voorwaarden voor alle leven en alle groei. Op de ijsskoude Noordpool kan geen plant groeien in een dorre woestijn evenmin en in de grot onder de grond ook niet.

Licht en water, ze wijzen in deze paaswake naar Jezus, de levende, ze wijzen naar de kerk, de gemeenschap van mensen die in Jezus geloven. In de begintijd van het christendom was de paaswake het moment dat mensen opgenomen werden in de kerkgemeenschap: door het water kwamen ze tot het licht van Jezus.

De paaswake herinnert ons ook nu aan ons eigen doopsel, dat wij bij de gemeenschap van Jezus horen.

Maar wat betekent dat voor ons? Hoe laten wij zien dat wij bij die Jezus en bij zijn gemeenschap willen horen. Onlangs werd het rapport gepresenteerd van 'God in Nederland'. De uitkomst was: Nederland is geen christelijk land meer maar een seculier land. God is verdwenen uit de samenleving en steeds meer verdwenen achter de voordeur, als hij daar nog aanwezig is. En toch zijn wij hier vanavond samen en roepen dat Jezus, dat God leeft. Zijn dat dan laatste stuiptrekking of is het toch meer

...

Kan een samenleving, een wereld wel bestaan zonder een God die ons draagt, ons inspireert, ons waarden en normen aanreikt op dat we in zo'n samenleving ook menswaardig met elkaar omgaan?

Voor de laatste top riepen organisaties die betrokken zijn op mensen aan de onderkant in onze samenleving, mensen in

verdrukking zoals de miljoenen vluchtelingen, Mark Rutten en de regeringsleiders in Europa op weer de mensen centraal te stellen. Lopen we in een samenleving waarin God niet meer aanwezig is dat gevaar dat niet de mens maar kapitaal, gewin, eigen geluk ook al is dat ten koste van anderen het hoogste goed is en de norm wordt?

Roert die gemeenschap van gelovigen zich misschien ook niet te weinig in het hele debat over vluchtelingen en groeiende armoede waardoor er een steeds grotere kloof ontstaat tussen hen die rijk zijn, aan de goede kant staan en zij die arm zijn en het zelf maar moeten zien te redden?

Ligt het misschien aan de kerk als instituut, ook wellicht de Jongerenkerk als instituut, die mensen niet meer weet in inspireren, die mensen van zich doet vervreemden door haar krampachtige regeltjesgeest, die wellicht ook in onze eigen Jongerenkerk een rol speelt?

Ligt het misschien ook een beetje aan ons, mensen die zeggen te geloven in Jezus' boodschap, maar soms wellicht te weinig doen waarin we geloven?
Soms zal dat ook wellicht een rol spelen. Gelovig zijn is dikwijls iets vaags, iets van ons gevoel maar soms te weinig iets dat we concreet wel of niet doen.

Maar als we dan zoals vanavond met Pasen zingen in alle toonaarden: Jezus leeft, wat betekent dat dan?
Dat betekent dat je hem niet moet zoeken in het graf, niet in de aarde van de oudheden, niet in de stenen van monumenten, maar hij leeft voort in denkende en handelende mensen. Jezus komt daar tot leven waar mensen samenkomen om vieren, in eucharistie maar ook in een gebedsviering, viering van breken en delen welke vorm de viering dan ook heeft. Maar dan moet

het wel inspirerende vieringen zijn, vieringen die getuigen van leven en vol zitten van leven en die ons op weg zetten om te doen wat gehoord en uitgesproken en beaamt wordt in zo'n viering.

Want Jezus komt slechts daar tot leven waar mensen de dingen doen die hij in zijn leven gedaan heeft, als ze aandacht en zorg hebben voor zieken en gehandicapten, als ze de melaatsen van onze tijd niet uit de weg gaan, als ze vluchtelingen en asielzoekers niet buitensluiten maar insluiten en oprecht solidair zijn met hen van huis en haard verdreven.

Jezus komt niet tot leven in leerstellingen en wetten en regels, hij is te levend om hem te vangen in dode letters. Jezus komt niet tot leven waar mensen elkaar veroordelen en buiten de gemeenschap willen houden.

Pasen vieren heeft alleen zin als Jezus de kans krijgt om echt tot leven te komen in ons samen vieren, in onze manier van omgaan met elkaar, anders blijft hij toch vastzitten in zijn graf en krijgt hij de kans niet verder te leven.